

[Handelsministeren.]

henseende forsøgt, om man kunne anvende en art velvillighedstilsagn, hvorved man tilsagde eksportørerne en velvillig behandling, såfremt de måtte opnå en ordre, hvorom der forhandles. Det har imidlertid vist sig, at eksportørerne ikke har kunnet klare sig med velvillighedstilsagn, men har haft behov for et egentligt tilsagn som grundlag for deres kontraktforhandlinger, et tilsagn, der følgelig må bogføres som en garantiforpligtelse. Der foreligger således ikke mulighed for ved sådanne metoder at nå til en mindre belastning af lovens maksimale garantiansvar.

Da opgørelsen pr. 30. november 1962 viser et samlet garantiansvar på 1.742 mill. kr., kunne man måske indvende, at der endnu er et stykke vej til de 2 milliarder kr., der er den nugældende grænse, og at man derfor ikke behøver at tage sagen op nu. Hertil vil jeg sige, at stigningstakten i garantigivningen, som fremgår af de tal, jeg tidligere har nævnt, viser, at vi må forvente en fortsat stigning; og som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, kan der fremkomme ønsker om forsikring af enkelte ordrer til meget store beløb, som pludselig kan bringe garantiansvaret betydeligt i vejret. Det er derfor min opfattelse, at vi nu bør forhøje lovens maksimum, således at vi ikke risikerer, at eksportkreditrådet på grund af, at maksimum er nået, må standse garantigivningen på et tidspunkt, hvor folketinget ikke er inde, så spørgsmålet om en ændring af loven kan behandles. En sådan situation vil ingen formentlig finde det forsvarligt at bringe dansk eksport i.

Jeg skal med disse ord tillade mig at henstille til det høje ting at underkaste lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

Forslagsstilleren (Axel Kristensen): Hermed har jeg den ære at fremsætte forslag til lov om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg vedrørende Odense amts og bys sygehus.

Dette lovforslags fremsættelse skyldes den uro, der er skabt om Odense amts og bys sygehus ved afskedigelsen af overlæge Bisgaard. Det skal straks siges, at der ved forslagens fremsættelse og i dets indhold ikke tages stilling til, hvem eller hvad der har

været årsag til de meget uheldige episoder, der givet har fundet sted på sygehuset. Lovforslaget har alene til formål ved at sikre en uvildig undersøgelse over for offentligheden at fastslå årsager til og ansvar for hændelserne.

Ved fremsættelse af lovforslaget rejses ikke tvivl om sygehusbestyrelsens juridiske ret til at afskedige overlægen. Havde der foreligget en sådan tvivl af juridisk art, var forslaget overflødig, fordi en sag herom kunne have været indbragt for de almindelige domstole. En sådan afskedigelsesret bør utvivlsomt ligge hos en sygehusbestyrelse. Det er endvidere klart, at afskedigelser må bygge på et skøn.

Jeg skal oplyse, at jeg ikke har søgt mit parti venstres tilslutning til lovforslaget, idet sagen under ingen omstændigheder må blive en partisag. Den bør alene afgøres ud fra de enkelte folketingsmedlemmers retsopfattelse, og med det kendskab, jeg har til dette høje tings medlemmer inden for de forskellige partier, stoler jeg trygt på den.

I vor retsplejelovgivning har man ikke givet administrationen beføjelser til at nedsætte særdomstole med dømmende myndighed, men kun med undersøgende myndighed; og det er fastslået, at medlemmerne af en sådan undersøgelsesret skal være jurister. Denne berettigede forsigtighed over for særdomstole skyldes, at man ellers risikerer at berøve borgerne den beskyttelse, de har ved de af administrationen uafhængige domstole. Det er denne retsbeskyttelse mod fejltagelser af en administration, jeg finder er i fare i den foreliggende sag. Sagen kan ikke behandles ved en udelukkende af jurister sammensat domstol og således ikke klares ved, at justitsministeren på opfordring af folketinget eventuelt satte en undersøgelse i gang i henhold til § 43, stk. 5, i retsplejeloven. Også i så fald blev der alene juridisk kundskab til rådighed, og dette kan ikke være nok, når det offentligt er hævdet, at der er foretaget handlinger, der har medført risiko for patienterne. Derfor og af andre grunde er deltagelse af læger nødvendig.

For at sikre den fulde oplysning af sagen har lovforslaget bestemmelser om afhøring af vidner under vidneansvar, og da sygehusets bestyrelse har hævdet, at sagens akter ikke kan offentliggøres, har det været